No. 49

LEEUWARDER COURANT.

MAANDAG den 24 APRIL.

(NB. Bij deze COURANT, wordt een Byvoegsel gratis uitgegeven.)

LONDEN, *den 14 April.*

Bij het parlement zijn dezer dagen de ministers aangevallen over het traktaat met Amerika en over de ontsnapping van *Buonaparte*; en is wegens het eerste een dank-adres aan den Prins-Regent besloten; terwijl, ten aanzien van het laatste, het voorstel om eene copie te verzoeken van de instructien aan de commandanten der Britsche zeemagt, ten opzichte van hem, en van alle communicatien, wegens zijne ontsnapping, met eene groote meerderheid verworpen is.

Voorts is in de kamer der lords, op aanvraag van den hertog van Norfolk, door lord *Liverpool* te kennen gegeven, dat er wel van het tegenwoordig Fransch gouvernement openingen aan ons land gedaan en naar Weenen gezonden waren, maar dat er van onze zijde geene communicatie aan het voornoemde gouvernement waren gedaan.

Lord *Harrowby*, de heer *Wellesley Pole*, benevens de colonel *Torrens*, zijn van Brussel terug gekomen, met zich brengende de nieuwe declaratie van de verbonden Mogendheden, te Weenen op den 25sten maart geteekend, hoofdzaakelijk behelzende, dat zij Frankrijk geen gouvernement willen voorschrijven of opleggen, maar ook niet zullen handelen met *Buonaparte* noch met iemand zijner familie, als een man zijnde, die zich door geen traktaat laat binden, en alleen door de schending van een traktaat daar is, waar hij thans is.

Ten aanzien van den tegenwoordigen staat van Frankrijk, heeft men hier de volgende bijzonderheden vernomen, die als echt worden opgegeven.

„ Genoegzaam de geheele bevolking van Parys is tegen *Buonaparte*. De nationale garde is zoo verbitterd, dat hij ze nog niet in oogenschouw heeft durven nemen; er is over een ontwerp gedacht om ze te ontwapenen, maar men heeft daar te veel gevaar in gezien. De laagste klassen des volks, en de inwooners van de voorstad St. Antoine zijn ter nedergeslagen over deze nieuwe revolutie, minder uit liefde voor den Koning, als uit hoofde van het stilstaan van allen handel, en uit vrees voor eenen binnenlandschen oorlog en voor de conscriptie. Denzelfden geest neemt men in de departementen waar.

„ Toen *Buonaparte* te Parys kwam, strooide hij het gerucht uit, dat hij eenen wapenstilstand voor 20 jaren met Oostenrijk en Engeland gesloten had; dit vond nog al ingang, en deed de fondsen 6 pCt. rijzen. Maar sedert heeft men geheel andere dingen vernomen, die onder de Buonapartisten en onder de Jacobijnen, die zich bij hem gevoegd hebben, eene algemeene neerslagtigheid verspreid hebben.

„ Zoodra *Carnot* als minister was aangesteld, was zijne eerste vraag aan *Buonaparte*, „ of hij eenige schikking met de vreemde Mogendheden, „ of ten minsten met Oostenrijk gemaakt had;" en zulks met neen beantwoord zijnde, schudde hij het hoofd, en zeide: „ gij hebt nog vrij wat meer te doen dan gij reeds gedaan hebt."

„ Zelfs de troepen zijn in verre na zoo te vreden niet, als hun infaam gedrag moest doen onderstellen. Zij hebben verstomd gestaan over de koude en stille bejegening der Parysenaars bij hunnen intogt, en men heeft reeds soldaten hooren zeggen: „ wij dachten dat de Natie ons bedankt zou hebben, maar is dat het geval niet, dan kunnen wij weder veranderen wat wij gedaan hebben." Twee regementen curassiers weigerden den volgenden dag *leve de Keizer!* te roepen, en honderde van soldaten zijn reeds gedeserteerd. Ik hoorde verscheiden derzelve zeggen: „ wij verkiezen vader Violet (*Buonaparte*) boven Papa Dikzak (de Koning), dien wij niet kennen, maar wij hebben den buik vol van den oorlog, en wij willen, liever dan weder tegen geheel Europa te vechten, Papa Dikzak terug roepen. De oude garde, die den anderen dag van Metz kwam, is zeer misnoegd. Zij dacht dat *Buonaparte* haar nog meer voordeelen geven zou dan de Koning haar beloofd had; en het tegendeel ondervindende, zeiden zij, dat het hun speet, niet voor den Koning gevochten te hebben." Hun gedrag was zoo oproerig, dat *Buonaparte* op het punt gestaan heeft van ze te ontbinden. De fransche armée is thans wat de romeinsche legioenen waren onder *Galba*. Met dat al bestaat er nog eenige eer onder de opper-officieren; *Macdonald* en *Oudinot* hebben verklaard niet te willen dienen. *Soult* wil ook geen commando aannemen. *Marmont* en *Berthier* zijn den Koning gevolgd. Wat *Ney* betreft, hij is het voorwerp der algemeene verachting; zelfs onder de soldaten die hij commandeert.

„ Het is het gevoelen van verscheiden leden van *Buonaparte's* kabinetsraad, welke ik gesproken heb, dat hij geen zes maanden Keizer kan blijven indien er een buitenlandsche oorlog uitbreekt. Een groot gedeelte van zijn ministerie, hetwelk zijne tegenwoordige onvastheid hem genoodzaakt heeft tegen zijnen wil zaam te stellen, zijn zijne geheime vijanden. *Carnot* en *Fouché* en alle de nu rijk zijnde Jacobijnen, kennen hem te wel om vertrouwen in hem te stellen; hij moet met dezelve reeds eene hevige woordenwisseling gehad hebben, bij gelegenheid, dat hij zekeren *Etienne* tot geheimen censeur aller Nieuwspapieren aangesteld heeft. Dien eigen dag gaf hij nog eene andere proef van zijn geweldig karakter, door 25 menschen, meestal zeer geachte leden van onderscheiden collegien, te verbannen, alleen om dat zij geene adressen aan hem wilden teekenen. Deze maatregel heeft hem meer nadeel bij het publiek gedaan dan eene verbanning van 100 edellieden zou hebben kunnen doen; dezelve heeft de oogen van die genen geopend, die blind genoeg waren om te denken dat het karakter van zulk een man ooit kon veranderen. Een wolf zou eer in een lam kunnen veranderen, dan dat *Buonaparte* een vriend van menschelijke beginselen zou kunnen worden.

„ De best onderrigte lieden te Parys denken, dat, zoodra de oorlog zal uitbarsten, *Buonaparte* de Jacobijnsche partij even als in 1793 zal trachten in beweging te brengen, en dat, indien het hem gelukt daardoor zijne onttrooning voor te komen, hij naderhand de Jacobijnen door de armée zal ten onder brengen, en een volstrekt militair despotismus zal invoeren. Maar men is tevens overtuigd, dat hem dit even onmogelijk zal zijn als het den Koningsgezinden onmogelijk geworden is om den opstand der Vendée van dat zelfde jaar tot stand te brengen.

„ Wat de Geallieerden betreft, zij moeten geen tijd verliezen om den oorlog te verklaren en dien met nadruk te voeren; zij moeten daarbij plegtig verklaren, dat zij het traktaat van Parys in alle opzigten, alsmede de toen erkende regten van het Huis van Bourbon willen handhaven. Alsdan zal een groot gedeelte van het Fransche volk, dat anders uit vrees zich in de armen der factien werpen zal, getrouw aan den Koning blijven. Maar spoed moet er gemaakt worden; want reeds is de armée, die onder *Soults* ministerie 85,000 man sterk was, tot 125,000 man gebragt, en kan in weinige weken nog veel aanmerkelijker worden; want aan alle prefecten zijn geheime bevelen gezonden, om de decreten van januarij 1814 tot ligting van 300,000 man over de vorige conscriptien, en van 120,000 man van de conscriptie van 1814 uit te voeren, ofschoon waarschijnlijk niets van dit alles in de publieke papieren verschijnen zal."

LEEUWARDEN, *den 23 April.*

De Weener brieven van den 9den april, behelzen het geheel traktaat op nieuws den 25sten maart tusschen Oostenrijk, Rusland, Engeland en Pruissen gesloren, waarvan hier boven onder Londen den korten inhoud is medegedeeld.

Nog melden die brieven, dat in den nagt van den 3den op den 4den, de Prinses *Borghese*, met hare moeder en de Prins *Bacciochi*, benevens deszelfs gemalin, door Weenen, naar de fortores van Mungatsch, op de grenzen van Hongarijen, gepasseerd is. Hun gevolg bestond uit acht rijtuigen, die door een talrijk eskorte vergezeld waren. Men heeft hun niet dan in die steden, alwaar zich een talrijk garnizoen bevond, nachtverblijf doen houden. De marquis *de Lucchesini*, de vader, bevind zich onder de personen van hun gevolg. De generaal *Lappi*, benevens de anderen aan *Buonaparte* verknogte personen, die men op het eiland Elba gevonden heeft, zijn insgelijks naar Hongarijen getransporteerd.

Particuliere brieven, waarop wij staat kunnen maken, melden het volgende:

De vijandelijkheden tusschen Oostenrijk en Koning *Joachim*, hebben den 30sten maart ll., een aanvang genomen: de veldmaarschalk *Bianchi*, die het Oostenrijksche leger kommandeert, heeft den 4den april, de Napelsche troepen met dat gelukkig gevolg geattakeerd, dat hij hun met verlies van vele dooden en gekwetsten, benevens 200 krijgsgevangenen, tot den aftocht gedwongen heeft, de generaal die het bevel over die troepen voerde, is zwaar gekwetst. Na dit gevecht, heeft de veldmaarschalk *Bianchi*, eene stelling te Borgo-Forto aan de Pô en drie mijlen van Mantua gelegen, genomen.

Het volgende is ons ter plaatzing toegezonden:

AMSTERDAM, den 15 april 1815.

AAN DE NEDERLANDSCHE KRIJGSLIEDEN!

Brave verdedigers van het Vaderland, getrouw aan uwen Koning, staat gij gereed, om, onder de vanen van WILLEM van Oranje, te strijden. Heilig is ulieden de eed, dien gij gezworen hebt; dierbaar uwe eer; onschendbaar uwe pligt. Wij vertrouwen op uwe braafheid, op uwen moed, op uwe volharding. Al wat ons lief is en waard, is ulieden toevertrouwd, en wij voeden de hoogste achting voor de gewapende magt in de Nederlanden.

Deze gevoelens willen wij met daden bevestigen, en, terwijl gijlieden U aangordt tot den strijd, willen wij ulieden een bewijs geven van onze deelneming, van onze liefde, van onze zorg. Al wat wapenen dragen kan onder ons, is gereed, om op de roepstem van onzen Koning met U te strijden voor de heilige zaak der menschheid; maar ook die genen onder ons, welke in uwe gevaren niet persoonlijk deelen kunnen, willen er in deelen met hun hart. Zij bieden U hunne hulp aan, wanneer gij door eervolle wonden hulp zoudt kunnen behoeven; voor uwe ouders, voor uwe weduwen, voor uwe kinderen willen zij liefderijk zorgen, wanneer gij den dood voor het vaderland zult gestorven zijn; beloonen kunnen zij U niet voor de edelste opoffering, maar zij willen U, wanneer gij door dapperheid en trouw hebt uitgemunt, eenig bewijs geven van dankbaarheid en hoogachting. Zij willen door sprekende daden voor gansch Nederland, en voor de wereld doen zien, dat elk braaf krijgsman, soldaat of burger, die zijnen pligt doet, hun broeder is en hun vriend.

Nederlandsche krijgslieden! ontvangt deze onze verklaring met welgevallen. Wij zamelen de offers der vaderlandsliefde voor ulieden in; maakt staat op ons woord. Beslecht dan met de Bondgenooten den kamp der eere. Verniel den dwingeland en zijn meineedig rot! Verzekert de zegepraal van Europa! De Almagtige sterke uwen arm, en bevestige uwe trouw! *Nederland* en *Oranje*, zij onzer aller leus! *Eendragt maakt magt*, onzer aller spreuk! *Dood* of *vrij*, onzer aller eed! Zoo zal onafhankelijkheid, vrede en heil het loon zijn van onbezweken trouw aan GOD, den KONING en het VADERLAND!

(*Het vervolg op de kant dezer bladzijde.*)

De Amsterdamsche Hoofd-Commissie tot oprigting van een Fonds ter aanmoediging, vereering en ondersteuning, van den gewapenden dienst in de Nederlanden.

President: *Leopold*, grave van Limburg Stirum.

Vice-Presidenten: *J. Huijdecoper van Maarseveen*, *D. J. van Lennep.*

Commissarissen: *H. Ameshoff*, *J. Teissedre l'Ange*, *R. Beerenbroek*, *A. A. Deutz van Assendelft*, *J. Goll van Franckenstein*, *A. L. van Harpen*, *J. Hodshon*, *A. van der Hoop*. *T. A. van Iddekinge*, *W. F. Mogge Muilman*, *J. S. van de Poll*, *A. Warin.*

Thesaurieren: *J. Dancker ts*, *E. J. Koch.*

Secretarissen: *C. Sijlvius van Lennep*, *H. Croockewit*, *B. Hulshoff.*

De allerwege ontstekende geestdrift, om, naar aanwijzing van Zr. Ms. besluiten van den 26sten maart en 1sten april, de wapens op te vatten, ter verdediging en voorregten, in welker bezit elk Nederlander zich, op het tegenwoordige oogenblik, zoo gelukkig acht, bezielt ook Vrieslands aanzienlijke jongelingschap.

Het doorslaandst bewijs daarvan, is te vinden in onze Courant van woensdag den 19den april ll. medegedeelde lijst der onderteekenaren voor de compagnien vrijwilligers te voet. Bij die lijst, kunnen wij thans wederom voegen de sedert dien tijd ingeteekend hebbende heeren:

J. Jorissen, *D. Everts*, *J. D. C. Stöcker*, *R. Buysing*, *H. J. Ladenius*, *J. Koon*, *J. Wertholt*, *T. Andringa van Hijtckama*, *N. Rompel*, *Engelbert van Beverfoorde* en *Imelius Fredrik Stern.*

*** Mijne geliefde huisvrouw JANKE BONNEMA, verloste dezen avond van een welgeschapen zoon.

ARUM, den 16 April 1815. A. W. LYCKLAMA a NYEHOLT.

Dit diene tot communicatie aan vrienden en bekenden, zoo in- als buiten dit Dorp.

*** Zeer voorspoedig verloste van eene welgeschapene dochter, PETRONELLA LEURS, geliefde huisvrouw van

HARLINGEN, den 20 April 1815. J. OOSTERBAAN.

*** Getrouwd,

H. BOLMAN, *van Leeuwarden*, En
D. BORN, *van Sneek*.

SNEEK, den 19 April 1815.

*** Ondertrouwd,

B. K. v. d. KOOI, *van Dronrijp*. En
H. J. MULDER, *van Franeker.*

FRANEKER, den 23 April 1815.

*** Ondertrouwd,

HOTSE J. JORRITSMA, *van Higtum*. En
HOTSKE A. DE GAVERE, *van Oosterënd.*

OOSTERËND, den 23 April 1813.

*** Heden morgen ten half vier uren, overleed mijn waarde man, den koopman JOHs. FEDDEMA, in den ouderdom van 49 jaren en 11 maanden, na een echtvereeniging van 18 jaren. Een zinkinge ziekte maakte een einde aan zijn nuttig leven. Allen die hem gekend hebben, zullen met mij en de kinderen zijn verlies betreuren, doch wij hopen in de wil der Voorzienigheid met gelatenheid te berusten en vertrouwen, dat zijn verwisseling zalig zij; verzoeke van brieven van rouwbeklag verschoond te worden.

LEEUWARDEN, den 22 April 1815. DOETJE HEERES, wed. JOHs. FEDDEMA.

Mede uit naam der kinderen.

PS. De AFFAIRES, zullen door deszelfs weduwe en kinderen worden gecontinueerd.

PRIJS DER BOTER TE LEEUWARDEN, den 21 April 1815, *ƒ* 39 - 5 - 0 Schippers-markt.

De prijs der granen was dienzelfden dag ter markt aldaar: Middelprijs van het lopen tarwe *ƒ* 8 - 6 - 0. Middelprijs van het last rogge, 101 ggl.

BEURS-PRIJS DER EFFECTEN.

Amsterdam, den 21 April 1815.

Holland, Werkelijke Schuld . . 2½ pCt. 34½ à 33½

Uitgestelde Schuld		2¾ à 3⅛	Dito Coupons		[illegible]
Kansbilletten		16 à 16¼	Pruissen, bij de wed. *Ubenf. en Berr.*	5	[illegible]
Restant van uitgest. Schuld		[illegible]	Spanje, neg. bij *Hope en Comp.*	5½	[illegible] à 33½
Domein-rescriptien	4	62 à 63	Dito Coupons		9 à 9½
Bons van het Syndikaat			Weener bank bij *Goll en Comp.*	5	
5de serie	5	98½ à 99	—— dito	4	
Dito 6de serie	5	93 à 94	—— Certific. bij *Goll en Comp.*	5	16½ à 17½
Dito 7de serie	5	88 à 89	Napelsche Certificaten	5	86½ à 88
Dito 8ste serie	5	83½ à 84½	Zweden, bij *Hoggúer en Hasselgr.*	6	33 à 34
Frankrijk, Tiers Consolidés	5		Dito Coupons		22 à 23
—— Certificaten van dito	5	61½ à 64½	Deensche Kroon	5	42 à 43½
Engeland, geconsolideerde	3	67½ à [illegible]	Amerika, bij *Hope en Comp.*	5½	
Rusland, bij *Hope en Comp.*	5	62½ à 64	—— bij *Stadhorst*	5½	77½ à 79

BURGEMEESTEREN DER STAD LEEUWARDEN zedenken, aan den minstaannemenden, te besteeden:
De REPARATIEN aan de TUINSTER-POORTS-BRUG.

Wie hier aan gading maakt, kome, op MAANDAG den elfden MEI aanstaande, des voormiddags ten elf uren, op het Raadhuis dezer Stad, alwaar de condities van HEDEN af ter lezing liggen.

Burgemeesteren voornoemd,
De President-Burgemeester,
B E R N H. B U M A.

LEEUWARDEN, den 23 April 1815.

DE SCHOUT DER GEMEENTE HEEG, roept by deze op, de floreenplichtige ingezetenen van den dorpe Nieuwhuizum, tegen VRYDAG den 28sten APRIL eerstkomende, des voormiddags ten elf uren, in de Kerk aldaar, ten einde ter vervanging van de op den 1sten MEI 1815 afgaande, een nieuwe DYKS-VOLMACHT, by de Contributie van Hemelumer-Oldephaart en Noordwolde, en verdere aanhoorige plaatzen, voor meergedachten dorpe te stemmen.

De Schout voornoemd,
W. A. V I S S E R.

HEEG, den 19 April 1815.

DE SCHOUT VAN DE GEMEENTE NOORDWOLDE, verwittigd door deze het geëerd publiek, dat de gewone JAARMARKT van den dorpe Noordwolde in deze Gemeente, invallende op WOENSDAG den 3den MEI 1815, om redenen niet op dien dag zal plaats hebben, maar wel op WOENSDAG den 10den MEI daaraanvolgende zal worden gehouden.

De Schout voornoemd,
A. L. B O V E N K A M P.

NOORDWOLDE, den 17 April 1815.

DE SCHOUT DER GEMEENTE AKKRUM, roept by deze op, de Floreenpligtigen van de dorpen Akkrum, Terhorne, Terkaple en Akmaryp, op de van ouds gewone Stemplaatsen.
Die van Akkrum, den 28sten APRIL eerstkomende, des voormiddags ten 10 uren.
Die van Terhorne, den 29sten dezer, des morgens ten 10 uren.
Die van Terkaple, des namiddags ten 1 uur, en
Die van Akmaryp, des namiddags ten 2 uren.
Ten einde te Stemmen DYKS-VOLMAGTEN, voor den tyd van twee Jaren, voor ieder Dorp één, hier voren genoemd.

De Schout voornoemd,
P. S. H O Y T E M A.

AKKRUM, den 19 April 1815.

ALzoo de VOORJAARS-MARKT te Beetsterzwaag, invalt op HEMELVAARTS-DAG, zoo wordt een ieder die er belang by hebben geïnformeerd, dat de MARKT staat gehouden te worden op WOENSDAG den 3den MEI 1815.

De Schout van de gemeente Beetsterzwaag,
W. v. D. V E G T.

DE notaris W. B. KOOL VAN HEERENS, te Heerenveen, benoemd by vonnis van de Regtbank van eersten Aanleg, te Heerenveen, zal, op DINGSDAG den 2den MEI 1815, des namiddags ten 4 uren, ten huize van *KLAASKE ROELOFS*, weduwe het laatst van *Johan Carel Volkman*, Logementhouderfche te Heerenveen, op verzoek van dezelve *Klaaske Roelofs*, zoo voor zich zelve, voor de eene, en in kwaliteit als moeder en wettige voogdesse over hare minderjarige dochter *Anna Catharina Sistermans Kok*, by wylen haar eerste man *Johan Hendrik Kok*, in echte getogen, voor de wederhelfte, in tegenwoordigheid van den toeziende voogd, de heer *Fokke Hylkes Lyklema*, ingezeten te Oosterzee, by de finale toewyzinge, verkoopen:

I. Zekere zeven mad KLYNLAND, gelegen in de Oosterfche Uitgang, achter de zoogenaamde kleine Polder, in de 25ste Stelle van den dorpe Terband, gemeente Heerenveen; — en zulks in vier perceelen. Waarop respectivelyk geboden is, te weeten op:
a. Eene fomme van *f* 850 - 15 - 0.
b. Eene fomme van - 850 - 15 - 0.
c. Eene fomme van - 950 - 15 - 0.
d. Eene fomme van - 950 - 15 - 0.

II. Zekere vier mad KLYNLAND, gelegen in de middelste Uitgang, achter voorschreven Polder, in de 26ste Stelle van opgenoemden dorpe Terband; — in twee perceelen. Waarop respectivelyk geboden is, te weeten op:
a. Eene fomme van *f* 400 - 15 - 0.
b. Eene fomme van - 410 - 15 - 0.

En zulks op voorwaarden, by de memorie van lasten, die ten kantore van opgenoemde notaris gedeponeerd, omschreven.

MR. J. J. WIERSMA, notaris te Sneek, presenteert op DINGSDAG den 25sten APRIL 1815, by finale palmslag, des namiddags ten 2 uren, ten huize van *Engbert Dalsma*, kastelein in de Witte Arend, ten gemelden Steede, publiek by verhooggeld, aan den meestbiedenden, te verhuuren, voor den tyd van vyf jaren, ingaande de Landen direct na de finale toewyzing, en de Huizinge met den 12den Mei 1815, en eindigende op gelyke tyden van den jare 1820:

Zekere schoone ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE, SCHUURE, famot WATERMOLEN, cum annexis, staande en gelegen onder den dorpe Idzega, en aldaar gequoteerd met No. ...., groot over het geheel naar naam en faam twee-en-negentig Pondematen, alle Greidland, thans by de wed. van *Pier Romkes* als mede eigenaarsche wordende bewoond en gebruikt, en zulks op Condities, die dan zullen worden voorgelezen, welke onder des by bovengemelde notaris te vernemen zyn.

DE notaris HUBER, te Dronryp, gedenkt, op WOENSDAG den 26sten APRIL 1815, des namiddags ten drie uren precies, ten huize van *MARTEN RUURDS OOSTERHOF*, kastelein te Dronryp, publiek by verhooggeld, te verkoopen:
Eene HUIZINGE en SMEDERY, staande en gelegen te Dronryp, by de Rydbrugge; thans door *Feyke Faber*, Mr. Smid, te Dronryp, bewoond. Waarop geboden is de geringe fomme van 1235 - 15 - 0.
Wie gadinge maakt, kome, op tyd en uur voorschreven, en koope op condities dan voor te lezen, welke inmiddels ten kantore van den notaris *Huber*, te Dronryp, te vernemen zyn.

DE notaris WYMA, te Harlingen, zal aldaar, op WOENSDAGEN den 26sten APRIL en den 10den MEI 1815, by de beschryving en den finalen palmslag, telkens des avonds ten 5 uren, ten huize van *H. WINTER*, publiek, presenteren te verkoopen:
Een welbekend KALKWERK, bestaande in twee OVENS, LASCHHUIZEN en SCHELPPLAATS, met de LASSCHERS WONING, waarin twee vertrekken, staande en gelegen naby Harlingen aan de Trekvaart, onder Almenum, en verdere annexen, zoodanig thans met goed succes word gedreven door de heer *GRATAMA*, woonende te Leeuwarden, direkt vry te aanvaarden.

DE notaris WYMA, te Harlingen, zal aldaar, in de herberg Roma, op WOENSDAG den 3den MEI 1815, des middags ten 12 uren precies, presenteren te verkoopen:
Memelsche BALKEN en DEELEN, Noordsche BALKEN, DEELEN, JUFFERS, COLDERS, enz., enz., en wat ten gemelden dage meer genummerd zal liggen.

H O U T V E I L I N G.

DE Old Secretaris T. CANTER VISSCHER, te Bolsward, zal, ten overstaan van den notaris G. S. ROLSMA aldaar, by boelgoed en gereden gelde, presenteren te verkoopen:
Allerlei zoort van gezaagde HOUTWAAREN, bestaande in: GREENEN RIBBEN van diverse lengten en zwaarten, SCHROODEN en STEKLATTEN, PLANKEN als 1½ Duims, 1¼ Duims, 1 Duims, ¾ Duims en ⅝ Duims, Pan en Groninger LATTEN en TENGELS, alsmede extra breed STALHOUT; voorts JUFFERS zoo oude als nieuwe, wydere EYKEN PLANKEN van diverse zoorten.
Wie daar aan gadinge maakt, kome, op DONDERDAG den 27sten APRIL 1815, des namiddags ten twee uren, buiten de Blauwpoort te Bolsward, op de Hieming van *T. Canter Visscher* aldaar, aan de algemeene Vaart, alwaar het voorsz. Hout op gemelden dag genummerd is liggende.

B O E L G O E D.

OP DINGSDAG den 2den MEI 1815, des morgens ten 9 uren, ten huize van den provisioneelen deurwaarder *J. ANSLOOT*, op den Ewal, te Leeuwarden: Van eene aanzienlyke party BED-, TAFEL- en andere LINNENS, en hetgeen verder ten voorschyn zal worden gebragt. — Alles des daags voor den verkoop, des morgens van 9—11, en van 2—4 uur te zien, en wordt de Catalogus gratis ten huize van bovengenoemde deurwaarder uitgegeven.
Diegene welke nog een of andere Goederen hierby gelieven te voegen, worden verzocht, zulks vroegtydig aan te geven.

)o( )o( )o(UIt de Hand te Koop: Eene hechte en zeer beklante ZOUTKEET, genaamd *DE WITTE HAND*, met deszelfs SELHUIS, DENNEN en verder Aanbehooren, staande aan de Zoutsloot, digt by de Franeker Pypen, binnen de Stad Harlingen, zoodanig als zedert verscheiden jaren met succes is en nog wordt gedreven by den heer SICCO YZENBEEK aldaar; die genegen is dezelve, op voordeelige condities voor den Kooper, te verkoopen; en eenen ieder, die des gadinge maakt, verzoekt, zich daar omtrent te vervoegen by zynen zoon, den heer JAN YZENBEEK, mede te Harlingen woonachtig, en wel vóór den 15den MEI aanstaande; kunnende de condities verkoop inmiddels by laatstgemelden worden vernomen.

)o( )o( )o(UIt de Hand te Koop: Een HUIS en ERF, zynde eene wel ter neringstaande BROOD- en KLEINBAKKERY, staande en gelegen binnen de Stad Harlingen, in wyk G, no. 201. Nader informatie by *H. POORT*, Mr. Broodbakker, op de Groote Breedeplaats, mede binnen Harlingen.

)o( )o( )o(DOor het Overlyden van *Folkert Tjeerds Feenstra*, in leven Pelmolenaar te Sneek, presenteerd men uit de hand te verkoopen:
Eene hegte, sterke en van ouds zeer beklante PELMODEN, staande en gelegen aan de Zuid-Westkant op de Stadswal te Sneek, hebbende ruim 78 voeten vlugt, en is tot aan de Zwigtelling met eene sterke steenen Muur omvangen; benevens eene hegte HUIZINGE, mede aldaar, naby de Molen staande. De gegadigden worden verzocht zich in persoon, of met vragtvrye Brieven te adresseren by de Moeder der overledene, de wed. *Tjeerd Wybrens Feenstra*, of by den kooper *Jan D. Gorter*, beide te Sneek woonachtig.

)o( )o( )o(IEmand genegen zynde ZILVERSMIDS-GEREEDSCHAPPEN en dito KASSEN te koopen, adresseere zich by den ondergeteekende JACOB VETTEVOGEL, te Harlingen.

(S) (S) (S) DE ondergeteekende IMARENTIA VISSER, onlangs geadverteerd hebbende, om aan haar man ANDRIES BRENNIKMEYER, Koopman te Sneek, geene gelden ter leen te geven of te borgen, verklaart by deze, die Advertentie in te trekken, met verzoek aan elk en een iegelyk, om haar man voornoemd, der als bekwaam zyne zaken te administreren, te willen beschouwen, en met hem te negotieeren als voorheen.

IMARENTIA BRENNIKMEYER, geboren VISSER.

(S) (S) (S) MEn presenteert uit de Hand te verkoopen: Eene royale HUIZINGE met verscheidene Vertrekken, Regenbak en Pomp, sampt schoone HOVINGE, staande op het best in de Kerkeburen, te Kollum, gequoteerd met no. 23, te bevragen by den Eigenaar; iemand gading hier aan makende, vervoege zich voor den eersten MEI aanstaande ten voornoemden huize.

)o( )o( )o(EEN VERWER- EN GLAZEMAKERS KNECHT, zyn werk wel verstaande, die ook Schilderen en Verlakken kan, genegen is te dienen, kan zich adresseren by de weduwe *D. C. MOLENAAR*, te Koudum. Brieven franko.

)o( )o( )o(ZEs à ZEVEN KNECHTEN, die het Timmeren, Metzelen en Dekken, geheel of ten deele verstaan, om een nieuwe Boere-Huizinge te maken, kunnen van stonden aan werk bekomen by *F. P. ALKEMA*, Mr. Timmerman, te Peins.

(S) (S) (S) WILLEM MATTHYS, Mr. Koperslager, werkende in het groot en klein, maakt bekend, dat by is komen wonen te Dockum, by de Aalzumer-Poort, in het Huis, alwaar die affaires vele jaren achter-een zyn gedaan. Hy recommandeert zich vriendelyk in ieders gunst, met belofte van goed werk, en eene prompte en civile behandeling.

)o( )o( )o(BY BART FEDDES VAN DER ZEE EN COMP., te Harlingen, zyn te bekomen: Nu vris uit Zee aangekomen differente zoorten van Noords Greenen PAALBALKEN. Die gading maakt, vervoege zich by bovengenoemde, of by deszelfs Compagnon JAN GALAMA, aldaar.

***** H. C. A. THIEME, te Zutphen, heeft gedrukt en is alom tegen *f* 1 - 0 - 0 te bekomen: REGLEMENT van *Exercitie voor de Infanterie, in Vragen en Antwoorden gesteld, tot gebruik der Theorie by de Korpsen, Soldaten en Pelotons-school*; een Werkje, volstrekt onmisbaar voor alle Officieren, en Onder-officieren, zoo wel der staande Armée als der Landmilitie en Schutteryen.

***** DE GEBROEDERS VAN CLEEF, Boekverkoopers in 's Gravenhage en te Amsterdam, door Z. M. DEN KONING DER NEDERLANDEN, uitsluitend belast zynde met het drukken en uitgeven van alle hoe ook genaamde OFFICIEELE MILITAIRE REGLEMENTEN, VERORDENINGEN en INSTRUCTIEN; hebben als zoodanig ter Persse om binnen weinige dagen uitgegeven te worden: HET NIEUWE REGLEMENT op de EXERCITIEN en MANŒUVRES der INFANTERIE, LANDMILITIE en SCHUTTERYEN, *zoo als het onlangs door Z. M. voor het gebruik van Hoogstdeszelfs Armée gearresteerd is*; — by dezelve zyn onder anderen reeds verkrygbaar: I. *Provisioneel Reglement op de Exercitien en Manœuvres der Kavalerie, met de platen.* II. *Reglement voor de Garnisoensdienst.* III. *Reglement op den Inwendigendienst, de Politie en Krygstucht van de Infanterie.* IV. *Pligten van den Soldaat, Korporaal, Fourier, Sergeant en Sergeant-Majoor.* V. *Instructie voor de Inspecteurs der Administratie by de Armée van onderscheidene graden.* VI. *Provisioneel Reglement op de Monsteringen, de Betaling en Administratie der Landmagt.* VII. *Reglement op de Huisvesting of Kazernering der Troepen van den Staat.* VIII. *Marsch-Reglement ten dienste van de Militaire Korpsen of Detachementen der Armée.* IX. *Instructien voor de Plaatselyke Kommandanten en Plaats-Majoors, enz.* X. *Instructie voor den dienst van het Korps Ingenieurs.* XI. *Besluit houdende de daarstelling van eene Weduwen- en Weezen-kas voor de Officieren van de Landmagt.*

***** BY J. RÖMELINGH, te Groningen, wordt op heden uitgegeven en alom te bekomen: SPECIE-TAFELEN, ter berekening van alle *Impost subjecte Specien* by de *Indirecte Belastingen*, benevens de TARIEVEN der af te gevene *Kwitantien* van *betaalden Impost* en CONSENT-BILLETTEN, bevattende almede eene berekening voor de 15 prCent, ten behoeve van het *Syndicaat* boven den *Impost* geheven wordende; zamengesteld en berekend door C. E. BARLINCKHOFF. Tweede Druk, de Prys is 10 Stuivers.
Dit Werkje heeft geen aanbeveling nodig, daar ieder het nut en gemak in het oog valt, hetwelk hetzelve aanbrengt, niet alleen aan de heeren *Controleurs*, *Ontvangers* en *Commisen*, maar ook aan alle *Kooplieden*, *Wynkoopers*, *Tappers*, *Bakkers*, *Schippers*, enz., enz.

Te LEEUWARDEN, by de weduwe D. R. SMEDING en M. KOON.

B Y V O E G S E L
TOT DE
LEEUWARDER COURANT.
MAANDAG, den 24 APRIL 1815.

PARYS, *den* 13 *April.*

RAPPORT AAN DEN KEIZER.

SIRE!

Indien de voorzigtigheid mij den pligt oplegt, om U. M. niet onbezonnen eene hersenschim van ingebeelde gevaren voor te stellen, is het voor mij eene niet min geheiligde verpligting het toezigt, het welk de zorg voor de bewaring van den vrede, dat groot belang van Frankrijk, dat eerste doel van het verlangen Ur. M., mij voorschrijft, in geene bedriegelijke gerustheid te laten inslapen. Het gevaar te zien dáár, waar het niet bestaat, is dikwijls het van eenen anderen kant uit te dagen en te doen ontstaan; doch de oogen te sluiten voor de kenteekens, welke er de voorloopers van kunnen zijn, zou eene daad van onverschoonelijke blindheid wezen. Ik mag het niet ontveinzen, Sire; ofschoon geen stellig bewijs tot hiertoe van den kant der vreemde Mogendheden verzekering geeft van een formeel genomen besluit, hetwelk ons eenen aanstaanden oorlog moet voorspellen, geeft echter de uiterlijke schijn aanleiding genoeg tot eene billijke bezorgdheid: verontrustende voorteekens doen zich aan alle kanten te gelijk op. Te vergeefs stelt gij de kalmte der rede tegen de vervoering der hartstogten; de stem Ur. M. heeft zich nog niet kunnen doen hooren. Een onbegrijpelijk systema dreigt bij al de Mogendheden de overhand te nemen, dat, namelijk, van zich te bereiden ten strijd, zonder voorafgaande explicatie te geven aan de natie, welke zij schijnen te willen bestrijden. Door welk voorwendsel men een' zoo ongehoorden stap ook wil regtvaardigen, het gedrag van U. M. is er de krachtigste wederlegging van. De daadzaken spreken; zij zijn eenvoudig, juist, ontegensprekelijk, en op de eenvoudige openlegging, welke ik van die daadzaken ga doen, zullen de raadsvergaderingen van Z. M., die van al de Souvereinen van Europa, de gouvernementen en de volken tevens dit groot twistgeding kunnen beoordeelen.

Sedert eenige dagen, Sire, gevoelde ik de behoefte, om uwe aandacht te bepalen op de toebereidselen der onderscheiden buitenlandsche Staten; maar de zaden van onlust, welke zich een oogenblik op eenige punten onzer zuidelijke provincien ontwikkeld hebben, maakten onzen toestand ingewikkeld; mogelijk zou het zoo natuurlijk gevoel, hetwelk ons vóór alles doet verlangen naar de onderdrukking van alle beginselen van inwendige verdeeldheid, mij, ondanks mij zelven, belet hebben de dreigende toebereidselen, welke van buiten opgemerkt worden, met genoegzamen ernst te beschouwen. De spoedige verstrooijing der vijanden onzer inwendige rust ontheft mij van mij deswege te ontzien. De Fransche natie heeft het regt de waarheid van wege haar gouvernement te hooren, en nooit had haar gouvernement zoo zeer als thans den wil, zoo wel als het belang, om haar de geheele waarheid te zeggen.

Gij hebt, Sire, den 1sten maart, uwe kroon hernomen. Er zijn gebeurtenissen, welke de berekeningen der menschelijke rede zoo zeer te boven gaan, dat zij aan de behoedzaamheid der Koningen en aan de scherpzigtigheid van derzelver ministers ontsnappen. Op het eerste gerucht uwer aankomst op de oevers van Provence, zagen de Monarchen, te Weenen bijeen verzameld, nog niets, dan den Souverein van het eiland Elba, toen reeds U Maj. op nieuw over het Fransche rijk regeerde. Het was eerst in het kasteel der Tuilerien, dat U. Maj. het bestaan hunner declaratie van den 13den heeft kunnen vernemen. De onderteekenaars van die onverklaarbare akte hadden reeds van zelven begrepen, dat U. M. ontslagen was van dezelve te beantwoorden.

Ondertusschen betuigen al de proclamatien, al de woorden Ur. Maj. luide de opregtheid uwer wenschen voor het behoud van den vrede. Ik heb de Fransche politieke agenten, door het koninklijk gouvernement buiten 's lands aangesteld, moeten berigten, dat hunne functien geëindigd waren en dat Uwe Maj. voornemens was dadelijk nieuwe legatien te accrediteren. U. Maj. heeft, bij deszelfs verlangen om geene twijfeling aangaande deszelfs wezenlijke gevoelens over te laten, mij gelast die agenten te bevelen, de tolken hiervan bij de onderscheiden kabinetten te zijn. Ik heb dien last vervuld, door mijne missive, van den 30sten maart, aan de ambassadeurs, ministers en andere agenten [*zie dezelve in de* Staats-Courant, *van den 17den april no.* 91] (1). U. Maj. heeft, met deze eerste demarche niet te vreden, in deze buitengewone omstandigheid, aan de belijdenis van deszelfs vreedzame gezindheden een nog authentieker en plegtiger kenmerk willen geven: het is U toegeschenen de uitdrukking daarvan met geen' meerder luister te kunnen bekrachtigen, dan door die zelf, in eene missive aan de buitenlandsche Mogendheden, toe te vertrouwen. Ter zelfder tijd heeft U. M. mij bevolen eene dergelijke declaratie aan hunne ministers te doen.

Deze beide missives, waar van ik kopij hierbij voege, zijn een gedenkstuk, het welk voor altijd van de rondborstigheid en regtschapen bedoelingen Ur. K. M. moet getuigen.

Hoedanig is het gedrag der onderscheiden Mogendheden geweest, gedurende dat de oogenblikken Ur. M. aldus door eene enkele gedachte gekenmerkt, en, als het ware, vervuld waren?

Van alle tijden hebben de natien met bereidwilligheid de onderlinge mededeelingen harer gouvernementen begunstigd, en de kabinetten zelve hebben zich toegelegd, om die mededeelingen gemakkelijk te maken. Gedurende den vrede, is het oogmerk dier betrekkingen deszelfs voortduring te verlengen; gedurende den oorlog, strekt hetzelve tot herstelling van den vrede; in die beide gevallen, zijn zij eene weldaad voor de menschelijkheid. Het was voor het tegenwoordige tijdsgewricht bewaard eene verbindtenis van Monarchen te zien, die zich gelijktijdig alle betrekking met eenen grooten Staat verboden en den toegang tot deszelfs verzekeringen van vriendschap sloten. De couriers, den 30sten maart, uit Parys naar verschillende hoven afgezonden, zijn op de plaats hunner bestemming niet kunnen komen. De een heeft niet verder dan Straatsburg mogen reizen, en de Oostenrijksche generaal, welke te Kehl kommandeert, heeft hem den doortogt geweigerd, zelfs onder voorwaarden van hem door eene eskorte te doen vergezellen. Een ander, naar Italie afgezonden, is genoodzaakt geweest van Turin terug te keeren, zonder het oogmerk zijner zending te kunnen volvoeren. Een derde, naar Berlyn en het Noorden bestemd, is te Mentz gearresteerd en door den Pruissischen kommandant mishandeld geworden. Zijne depêches zijn hem door den Oostenrijkschen generaal, welke in die plaats het bevel voert, afgenomen.

Ik verneem reeds, dat, van de couriers, den 5den dezer afgezonden, die, welke naar Duitschland en Italie bestemd waren, niet over de grenzen hebben kunnen komen. Ik heb geene tijding van degene, die naar het Noorden en naar Engeland afgezonden zijn.

Wanneer er een schier onoverkomelijke slagboom tusschen het Fransche ministerie en deszelfs agenten buiten 's lands, tusschen het kabinet Ur. M. en dat der overige Souvereinen, gelegd wordt, dan, Sire, is het alleen door de openbare daden der buitenlandsche Staten, dat het uw ministerie geoorloofd is derzelver bedoelingen te beoordeelen.

ENGELAND.

De constitutie van Engeland onderwerpt den Monarch aan bepaalde verpligtingen jegens de natie, over welke hij regeert. Zonder derzelver medewerking niet kunnende handelen, is hij verpligt haar zoo niet zijne formele, dan ten minste zijne waarschijnelijke resolutien mede te deelen. De boodschap, van den 6den dezer, van den' Prins-Regent aan het parlement [*zie dezelve in de* Staats-Courant *van den 13den april, No.* 88] (2) is niet geschikt, om aan de vrienden van den vrede een zeer groot vertrouwen in te boezemen.

Eene eerste aanmerking moet hen, die het regt der volken kennen, en er prijs op stellen dat dezelve door de Koningen geëerbiedigd worden, smartelijk treffen. De eerste drangreden, door den Prins-Regent aangevoerd, ter billijking der maatregelen, welke hij aankondigt voornemens te zijn te nemen, is, dat er in Frankrijk gebeurtenissen hebben plaats gehad, strijdig met de verbindtenissen, door de verbondene Mogendheden onder elkander aangegaan; en die Souverein eener vrije natie schijnt zelfs geene acht te geven op den wil van het groote volk, bij hetwelk die gebeurtenissen hebben plaats gehad. Het schijnt, dat Engeland en deszelfs Prinsen zich, in 1815, het jaar 1688 niet meer herinneren. Het schijnt, dat de verbonden Mogendheden, om dat zij een kortstondig voordeel over het Fransche volk behaald hebben, voor en zonder hetzelve, en met verachting van deszelfs regten, onherroepelijk bepalingen hebben kunnen maken, ten opzigte van de binnenlandsche akte, welke van het meeste belang voor deszelfs bestaan is.

De Prins-Regent verklaart, dat hij bevelen geeft tot de vermeerdering Zr. Maj. land- en zeemagt. Derhalve moet de Fransche natie, welke hij zoo weinig ontziet, aan alle kanten op hare hoede zijn: zij moet eenen aanval op het vaste land duchten, en terzelfder tijd hare uitgestrekte kusten tegen de mogelijkheid eener landing bewaken. Het is, zegt de Prins-Regent, tot de duurzame veiligheid van Europa, dat hij de hulp der Engelsche natie inroept. En hoe heeft hij zoodanige hulp noodig, wanneer die veiligheid niet bedreigd wordt?

Voorts hebben de betrekkingen der beide landen geene aanmerkelijke verandering ondergaan. Op eenige plaatsen, bewijzen bijzondere daden, dat de Engelschen zorg dragen om alle betrekkingen, door den vrede hersteld, te onderhouden. Op andere plaatsen, zouden andere omstandigheden het tegendeel doen gelooven. Brieven van Rochefort, van den 7den dezer, (3) spreken van eenige voorvallen, die niet veel goeds zouden voorbeduiden, indien zij bevestigd wierden en niet op eene voldoende wijze konden uitgelegd worden; doch onze tegenwoordige informatien leveren nog geen kenmerk op, hetwelk groot gewigt aan die voorvallen moet doen hechten.

In Oostenrijk, Rusland, Pruissen, in al de gedeelten van Duitschland en in Italie, overal, eindelijk, ziet men eene algemeene wapening.

OOSTENRIJK.

Te Weenen kondigt alles vrees voor den oorlog aan, als: de terugroeping van de landweer, die onlangs afgedankt was, de opening van eene nieuwe geldleening, de dagelijksche toeneming van het discrediet van het papieren geld.

Sterke kolommen Oostenrijksche troepen zijn op marsch, om de talrijke reeds verzamelde korpsen in Italie te gaan versterken. Men kan echter in twijfel trekken, of zij dienen moeten tot aanvallende krijgs-operatien, dan of zij geene andere bestemming hebben, dan Piemont, Genua en de andere gedeelten van het Italiaansche grondgebied, wier gekrenkte belangen voor misnoegdheid kunnen doen vreezen, in gehoorzaamheid te houden.

NAPELS.

In het midden van dien aanmarsch van troepen naar Italie, heeft de Koning van Napels niet stil kunnen zitten. Die Vorst, wiens hulp de Geallieerden te voren ingeroepen, wiens wettigheid zij erkend en wiens bestaan zij gewaarborgd hadden, heeft niet kunnen onbewust zijn, dat hunne staatkunde, sedert door andere omstandigheden gewijzigd, zijnen troon in gevaar zou gebragt hebben, indien hij, te doorzigtig om zich op hunne belofte te verlaten, zich niet op beter grondslagen had weten te vestigen. De voorzigtigheid heeft hem voorgeschreven eenige schreden voorwaarts te doen, om de gebeurtenissen meer van nabij gade te slaan, en de noodzakelijkheid van zijn rijk te dekken heeft hem genoodzaakt militaire positien in de Romeinsche Staten te nemen.

PRUISSEN.

De militaire toerustingen van Pruissen worden met geen' minder ijver doorgezet: overal worden de cadres aangevuld; de officieren, op reforme gesteld, zijn ver-

(*Het vervolg op de kant dezer bladzijde.*)

(1) *Zie* Leeuwarder Courant *van den 21sten april No.* 48, *het bijvoegzel.*]

(2) *Zie* Leeuwarder Courant *van den 17den april No. 46.*]

(3) Deze brieven hebben betrekking tot eenige geruchten, dat sommige Fransche visschers-vaartuigen door de Engelschen zouden genomen zijn.

pligt zich bij hunne korpsen te begeven; om hunnen marsch te verhaasten, worden hun de reiskosten vergoed, en deze opoffering, die in schijn gering is, maar door een gouvernement geschiedt, hetwelk zijne berekeningen goed weet te maken, is geen zwak bewijs van het belang, hetwelk het in den spoed van zijne toebereidsels stelt.

SARDINIE.

Van de eerste oogenblikken der terugkomst Ur. M. af, maakte een bevelhebber van Engelsche troepen, in overeenstemming met den gouverneur van het graafschap Nice, zich van de vesting Monaco meester. Volgens de aloude traktaten, door het traktaat van Parys vernieuwd, heeft Frankrijk alleen het regt om bezetting in die vesting te leggen. Het tijdstip, waarin die bezitneming plaats had, bewijst genoeg, dat de kommandant der Engelsche troepen dit uit zich zelven gedaan heeft, en dat hij op dit stuk geene instructien van zijn gouvernement kon hebben. Frankrijk moet van de hoven van Londen en Turijn voldoening over die zaak eischen. Het moet de ontruiming van Monaco vorderen, als ook dat die stad, overeenkomstig de traktaten, in handen van eene Fransche bezetting gesteld worden; maar U. M. zal gewis van gevoelen zijn, dat die zaak slechts het onderwerp eener explicatie kan wezen, vermits het besluit van den Sardinischen gouverneur en vooral dat van den Engelschen kommandant, slechts toevallig en een plotselijk uitwerksel geweest is van de ongerustheid, die door buitengewone krijgsbewegingen verwekt werd.

SPANJE.

De tijdingen van Spanje en een officiele brief van den heer *de Laval*, van den 28sten maart, melden, dat er zich een leger naar de linie der Pyreneën zal begeven. De sterkte van dat leger zal, ongetwijfeld, naar den inwendigen toestand dier monarchie, en deszelfs verdere beweging naar het besluit der andere Staten ingerigt zijn. Frankrijk zal opmerken, dat deze bevelen gegeven zijn, op verzoek van den hertog en van den hertogin van Angoulême. Dus zijn het, in 1815, even als in 1793, Prinsen, in Frankrijk geboren, die den vreemdeling op ons grondgebied inroepen.

NEDERLANDEN.

De verzamelingen van troepen van verschillende natien, welke in het nieuw Koningrijk der Nederlanden plaats hebben, mitsgaders de talrijke ontschepingen van Engelsche troepen zijn U. M. bekend. Eene bijzondere daadzaak vermeerdert nog den twijfel welke deze verzamelingen aangaande de gezindheid van den Souverein van dat Land kunnen doen ontstaan. Ik ben onderrigt geworden, dat een konvooi van 120 man en 12 officieren van Rusland terugkeerende Fransche krijgsgevangenen, op deszelfs last, naar den kant van Thienen, is aangehouden. Mij voorbehoudende, te dien opzigte naauwkeurige informatien in te winnen en, des noods, redres van zulk eene handelwijze te vorderen, bepaal ik mij, heden, om daarvan U. M. verslag te doen, uit hoofde van het gewigt, dat dezelve verkrijgt uit hare betrekking tot de andere omstandigheden, welke zich rondom ons ontwikkelen. Op alle punten van Europa te gelijk, maakt men toestel, wapent men zich, marcheert men, of is men marschvaardig.

En tegen wien zijn deze groote toerustingen gerigt? U. M., Sire, is het die men noemt, maar het is Frankrijk, dat men bedreigt. De minst gunstige vrede, welken de Mogendheden U ooit hebben durven aanbieden, is die, waarmede zich U. M. thans vergenoegt. Welke redenen zouden zij hebben, om thans niet te willen, hetgene zij te Chaumont bepaalden, hetgeen zij te Parys onderteekend hebben? Het is derhalve geenzins aan den monarch, het is aan de Fransche natie, aan de onafhankelijkheid des volks, aan al wat wij het dierbaarst hebben, aan al wat wij door vijf-en-twintig jaren lijden en roem verworven hebben, aan onze vrijheid, aan onze instellingen, dat vijandige hartstogten den oorlog willen aandoen; een gedeelte van de familie der Bourbons en sommige lieden, die, sints langen tijd, geene Franschen meer zijn, trachten nogmaals de Duitsche en Noordsche volken te doen opstaan, in de hoop

(*Het vervolg op bladzijde twee.*)

om, ten tweedemaal, door het geweld van wapenen op een' grond te komen, die hen verwerpt en niet meer aannemen wil. Dezelfde oproeping heeft, een oogenblik, in sommige streken van het Zuiden weergalmt, en het is van Spaansche troepen, dat men de kroon van Frankrijk terug eischt: het is eene familie, die weder op zich zelve staat en particulier geworden is, welke aldus den bijstand van vreemdelingen gaat inroepen. Waar zijn de openbare bewijzen, de linietroepen, de nationale garden, de eenvoudige ingezetenen, die derzelver vlugt over onze grenzen verzeld hebben? Nogmaals de Bourbons te willen herstellen, zou zijn den oorlog aan de geheele bevolking van Frankrijk te verklaren. Was het, toen U. M. met eene eskorte van eenige manschappen te Parys binnen trok; is het, nu Bourdeaux, Toulouse, Marseille en geheel het Zuiden zich, op éénen dag, van de strikken los maken, welke men hun gespannen had, eene militaire beweging, welke die wonderen bewerkt; of is het niet veeleer eene nationale beweging, eene beweging, gemeen aan alle Fransche harten, die de liefde tot het vaderland en de liefde tot den souverein, welke het zal weten te verdedigen, in één gevoel vereenigen? Europa zou dus andermaal, in massa, opstaan, om ons eene familie terug te geven, die noch tot onze eeuw noch tot onze zeden behoort, die noch de verheffing onzer zielen heeft weten te waarderen, noch de uitgestrektheid onzer regten te omvatten; om ons op nieuw het dubbeld juk te doen torschen van de onbepaalde monarchie, van de dweepzucht en van de leenroerigheid? Men zou moeten zeggen, dat Frankrijk, binnen deszelfs oude grenzen besloten, terwijl de grenzen der andere Mogendheden zoo ontzaggelijk uitgebreid zijn geworden, dat Frankrijk vrij, en alleenlijk rijk door het groote karakter, hetwelk deszelfs revolutien het hebben doen behouden, eene nog te groote plaats op de wereld-kaart beslaat.

Ja, zoo, tegen den dierbaarsten van Ur. Ms. wenschen aan, de vreemde Mogendheden het sein tot een' nieuwen oorlog geven, dan is het Frankrijk zelf, dan is het de geheele natie, die zij willen treffen, terwijl zij voorgeven slechts haren souverein te willen aantasten, en den schijn aannemen, van de natie af te scheiden van den keizer. Het contrakt van Frankrijk met U. M. is het naauwste, dat ooit eene natie aan haren vorst verbonden heeft; het volk en de monarch kunnen niet meer dan dezelfde vrienden en dezelfde vijanden hebben. Spreekt men van persoonlijke uitdagingen van den eenen Souverein tot den anderen, dan kan zulks niet anders dan een gewoon tweegevecht wezen. Wat deed *Frans I* in zijne drift tegen *Karel V*? Hij zond hem eene uitdaging. Dan het opperhoofd eener natie van die natie zelve te onderscheiden, te verzekeren, dat men het slechts tegen den persoon van den vorst heeft; en tegen dezen alleen een millioen menschen te doen optrekken, dit is met de ligtgeloovigheid der volken al te zeer gespeeld. Het eenige, het ware doel, dat zich de vreemde Mogendheden, in de veronderstelling van eene nieuwe coalitie, kunnen voorstellen, zou zijn de uitputting, de vernedering van Frankrijk, en om tot dat doel te geraken, zou het zekerste middel in hunne oogen wezen, hetzelve een gouvernement zonder magt of veerkracht op te leggen. Deze staatkunde van hunnen kant is geen nieuwe staatslist: zij hebben het voorbeeld daarvan van groote meesters ontvangen. Aldus stelden de Romeinen een' *Mithridates*, een' *Nicomedes* buiten de wet, en dekten met hunne hoogmoedige bescherming slechts eenen *Attalus*, slechts eenen *Prusias*, die zich met den titel van vrijgemaakten der Romeinen vereerden, en erkenden hunne Staten en kroon slechts van hen te hebben! Aldus zou de Fransche natie met die Aziatische volken gelijk gesteld worden, aan welke de grilligheden van Rome zoodanige vorsten tot Koningen gaf, van wier ondergeschiktheid en afhankelijkheid zij het meest verzekerd waren! In dien zin zouden de pogingen, welke thans de verbondene Mogendheden mogten beproeven, niet tot bepaald doel hebben, om ons nogmaal eene dynastie terug te brengen, die door de publieke opinie verworpen is. Het zou niet bijzonder de Bourbons zijn, welke men zou willen beschermen: hunne zaak, door hen verlaten, was zulks, sints langen tijd, door geheel Europa; en die ongelukkige familie heeft alom niet dan al te wreede verguizingen ondergaan. Er zou den Geallieerden weinig aan de keuze van den Monarch gelegen liggen, dien zij op den troon van Frankrijk zouden plaatsen, mits zij er met hem de zwakheid en kleinhartigheid zagen zitten: de hoon zou de grievendste zijn, welke aan de eer eener grootmoedige en edelmoedige natie aangedaan zou kunnen worden. Deze is het, die reeds het diepst de Fransche harten getroffen heeft, en waarvan de vernieuwing het ondragelijkste zoude zijn.

Toen men, in de laatste maanden van 1813, te Frankfort die beruchte declaratie publiek maakte, waarbij men plegtiglijk het verlangen aankondigde, dat *Frankrijk groot: gelukkig* en *vrij* ware, welke was toen de uitkomst dezer wijdsche verzekeringen? Op hetzelfde oogenblik, schond men de Zwitsersche neutraliteit. Toen men, vervolgens, op den Franschen grond, bij voortduring, aan Frankrijk een aanwezen en liberale wetten beloofde, om de vaderlandsliefde te doen verkoelen en het inwendig te ontbinden, toonden de uitwerkselen weldra aan, welk vertrouwen men in soortgelijke verbintenissen kon stellen. Frankrijk, door de ondervinding geleerd, heeft de oogen geopend: niet één van deszelfs burgers is er, of hij merkt op en oordeelt, wat rondom hetzelve omgaat; binnen zijne oude grenzen besloten, en wanneer het aan de andere gouvernementen geene achterdocht kan baren, heeft ieder aanval tegen deszelfs Souverein eene strekking, om zich met deszelfs inwendige zaken te bemoeijen, en zal aan hetzelve niet anders kunnen voorkomen, dan als eene poging, om deszelfs magt door den burgerkrijg te verdeelen en om deszelfs ondergang en verdeeling te voltooijen.

Middelerwijl, Sire, bestaat tot dus verre alles in bedreigingen, en er hebben nog geene vijandelijkheden plaats. U. M. zal niet willen, dat voorvallen, die van den persoonlijken wil van bijzondere kommandanten afhangen, welke of geene naauwkeurige waarnemers der bevelen van hun hof zijn, of, te voorbarig, de inzigten, die zij bij hetzelve veronderstellen, vooruitloopen, zullen worden aangemerkt als daden, die van den wil der Mogendheden voortkomen, en als den staat van vrede geschonden hebbende. Geene officiele akte heeft het besluit tot eene vredebreuk bewezen. Wij kunnen slechts losse gissingen maken en hebben niets vernomen, dan misschien leugenachtige geruchten. Het schijnt zeker, dat er, den 25sten maart, eene nieuwe conventie geteekend is, bij welke de Mogendheden zich aan de voormalige alliantie van Chaumont houden. Indien het doel derzelve defensief is, dan komt zulks met de oogmerken van U. M. zelve overeen, en Frankrijk heeft zich niet te beklagen; indien het anders ware, dan zou de onafhankelijkheid der Fransche natie aangerand zijn en Frankrijk zou eenen zoo hatelijken aanval weten af te keeren.

De Prins-Regent van Engeland verklaart, dat hij, alvorens te ageren, zich met de andere Mogendheden wil verstaan. Al de Mogendheden zijn gewapend, en zij raadplegen. Frankrijk, van die deliberatien uitgesloten, waarvan hetzelve het voorname onderwerp is, Frankrijk alleen raadpleegt, en is nog niet gewapend.

In zulke dringende omstandigheden, te midden der onzekerheid, wegens de wezenlijke gevoelens der vreemde Mogendheden, gevoelens, waarvan de uiterlijke daden regtmatige onrust inboezemen, moeten de gezindheid en wenschen van Uwe Maj. voor het behoud van den vrede en van het traktaat van Parys geene wettige voorzorgen beletten.

Ik vermeen dien ten gevolge de aandacht van Uwe Maj. en de overwegingen van deszelfs raad te moeten inroepen over de maatregelen, die het behoud van deszelfs regten, de veiligheid aan deszelfs grondgebied en de verdediging der nationale eer van Frankrijk kunnen voorschrijven.

De minister van buitenlandsche zaken,
(geteekend) CAULINCOURT, hertog van Vicenza.

Eigenhandige brief van Z. M. den keizer aan de Souvereinen.

Mijnheer broeder, gij zult, in den loop der laatstleden maand, mijne terugkomst op de kusten van Frankrijk, mijne intrede binnen Parys en het vertrek van de familie der Bourbons hebben vernomen. De wezenlijke aard dier gebeurtenissen moet thans aan U. M. bekend worden. Zij zijn het werk van eene onwederstaanbare magt, het werk van den eenstemmigen wil eener groote natie, die hare pligten en hare regten kent. Het stamhuis, dat door geweld aan het Fransche volk was terug gegeven, was niet meer voor hetzelve geschikt: de Bourbons hebben zich noch naar deszelfs gevoelens, noch naar deszelfs zeden willen schikken: Frankrijk moest zich van hen afscheiden. Deszelfs stem riep eenen verlosser in; de verwachting, die mij tot de grootste der opofferingen had doen besluiten, was verijdeld. Ik ben gekomen, en de liefde mijner volken heeft mij, van het punt, waar ik op den oever gestapt ben, tot in den boezem mijner hoofdstad gebragt. De eerste behoefte van mijn hart is zoo veel genegenheid door het in standhouden eener eervolle rust te beloonen. Het herstel van den keizerlijken troon was noodzakelijk voor het geluk der Franschen. Mijne aangenaamste gedachte is, om die ook voor de zekerheid der rust van Europa nuttig te doen zijn. Reeds hebben de vanen er verschillende natien beurteling roems genoeg verworven; de wisselvalligheden van het lot hebben lang genoeg groote ongevallen op grooten voorspoed doen volgen. Er is thans een schooner strijdperk voor de Souvereinen open, en ik ben de eerste om hetzelve te betreden. Na der wereld het schouwspel van groote gevechten te hebben gegeven, zal het aangenamer zijn, voortaan geenen anderen naijver te kennen, dan dien, van de voordeelen des vredes, van geenen anderen kampstrijd te kennen, dan den heiligen kampstrijd voor het geluk der volken. Frankrijk schept er genoegen in, om openhartiglijk dit edele doel van al deszelfs wenschen te openbaren. Naijverig op zijne onafhankelijkheid, zal het onveranderlijke grondbeginsel van deszelfs staatkunde volstrekte eerbied voor de onafhankelijkheid der andere volken zijn; indien, zoo als ik er het gelukkige vertrouwen van opvat, zoodanig de persoonlijke gevoelens van U. M. zijn, dan is de algemeene rust voor lang gevestigd, en de regtvaardigheid, op de eindpalen der verschillende Staten gezeten, zal genoegzaam zijn, om er de grenzen van te bewaken.

Ik maak met ijver gebruik van, enz., enz.
Parys, den 4den april 1815.

Brief van den minister van buitenlandsche zaken van Frankrijk aan de ministers van buitenlandsche zaken van de voorname kabinetten van Europa.

PARYS, den 4den april 1815.

De hoop, welke den keizer mijnen Souverein tot de grootmoedigste der opofferingen deed besluiten, is niet vervuld geworden. Frankrijk heeft den prijs voor de zelfopoffering zijns Monarchs niet genoten; deszelfs verwachtingen zijn smertelijk te leur gesteld. Na eenige maanden in eenen moeijelijken dwang te hebben doorgebragt, komen deszelfs met weerzin onderdrukte gevoelens, met luister aan den dag. Uit eene algemeene en vrijwillige beweging heeft hij dien man tot verlosser gekozen, van wien het alleen de waarborging van deszelfs vrijheid en onafhankelijkheid kon verwachten. De keizer is verschenen; de koninklijke troon is gevallen, en het geslacht der Bourbons heeft ons grondgebied verlaten, zonder dat er een droppel bloeds voor hunne verdediging gestort is. Z. M. is op de armen zijner volken Frankrijk doorgetrokken, van het punt van de kust af, alwaar hij voet aan land gezet heeft, tot in het midden zijner hoofdstad, tot in den boezem van dat kasteel, dat nog, even als alle Fransche harten, met onze dierbaarste herinneringen vervuld is. Geene hindernis heeft den togt van Z. M. opgehouden; op het oogenblik, dat hij den voet weder op het Fransche grondgebied gezet heeft, had hij reeds de teugels zijns Rijks weder in handen genomen. Zijne eerste regering schijnt naauwlijks een oogenblik te zijn geschorst geweest. Alle edelmoedige hartstogten, alle liberale gevoelens hebben zich rondom hem geschaard; nooit leverde eenige natie het schouwspel eener plegtiger eensgezindheid op.

De tijding dier belangrijke gebeurtenis zal, ongetwijfeld, reeds tot U zijn doorgedrongen. Ik ben gelast U dezelve in naam des keizers aan te kondigen en Uwe Exc. te verzoeken, de e declaratie ter kennis van uw kabinet te brengen.

Deze tweede komst des keizers tot den troon van Frankrijk is voor hem de schoonste zijner zegepralen. Z. M. stelt er vooral zijne eer in, om dien alleenlijk aan de liefde van het Fransche volk verschuldigd te wezen, en dezelve vormt slechts éénen wensch, dien namelijk, van zoo veel liefde te vergelden, niet meer door de zegeteekenen van eene nuttelooze grootheid.

(Het vervolg op de kant dezer Bladzijde.)

maar door al de voordeelen eener gelukkige rust. De vervulling der edelste wenschen van den keizer hangt van de duurzaamheid des vredes af. Z. M., genegen om de regten der andere natien te eerbiedigen, heeft het stil vertrouwen, dat die der Fransche natie boven alle aanranding verheven zijn. De bewaring van die dierbare regten is de eerste, zoo wel als de geliefdste zijner pligten. De rust der wereld is voor langen tijd verzekerd, bijaldien de andere souvereinen, even als Z. M., er zich op toeleggen, om de eer te doen bestaan in het behoud des vredes, en om den vrede onder de bewaring der eer te stellen.

Zoodanig zijn, Mijnheer, de gevoelens, waarmede Z. Keiz. Maj. opregtelijk bezield is, en waarvan hij mij gelast, de tolk bij uw kabinet te zijn.

Ik hebbe eer te zijn, mijnheer, enz. enz.
(geteekend) CAULINCOURT, hertog van Vicenza.
(Nederlandsche Staats-Courant.)

GENT, *den* 15 *April.*

Z. M. de Koning van Frankrijk is, gisteren, niet uit zijne kamer gekomen, om dat hij eenigzins ongesteld was. HH. KK. HH. Monsieur en de hertog van Berry zijn, de eerste van Brussel, en de tweede van Aalst, alhier aangekomen. De marquis *de Castrie* is insgelijks in deze stad aangekomen.

Men verwacht alhier het 16de regement Engelsche dragonders van Ostende. Tusschen den 10den en 13den II., zijn aldaar 41 transportschepen met troepen en ammunitie binnen gekomen. *(Nederl. Staats-Courant.)*

BRUSSEL, *den* 15 *April.*

Onder de vreemdelingen van aanzien, die zich thans alhier bevinden, telt men den vermaarden Engelschen admiraal sir *Sidney Smith*, welke onlangs van Weenen gekomen is.

— De keur-compagnien van de schutterij van Brussel hebben, gisteren, in het hôtel van Engeland, eenen voortreffelijken maaltijd gegeven. Z. K. H. de Prins van Oranje, verzeld van zijnen staf, alsmede de maire dezer stad, vereerden dien met hunne tegenwoordigheid. De door alle Nederlanders geliefkoosde toasten werden met [illegible] gedronken, die [illegible] te beschrijven [illegible].

De courier, die door *Napoleon* naar Zweden gezonden is, heeft niet door Luik mogen passeren.
(Nederlandsche Staats-Courant.)

Vijfde maandelijksche trekking der bons van het syndikaat van de vijfde serie.

DUIZEND BONS.

No. 49501	à no. 49550	48601	48650
55801	55850	48001	48050
51251	51300	52051	52100
50701	50750	53501	53550
50901	50950	49901	49950
49001	49050	52951	53000
50301	50350	54001	54050
52551	52600	51501	51550
55301	55350	54501	54550
50251	50300	51601	51650

De voorschreven bons zullen, na dat de daarop verschenen interessen tot en met 1° januarij 1815, op de gewone wijze, tegen quitantie, zullen zijn [illegible] afgeleverd, in de maand mei aanstaande worden afgelost, ten kantore van den heer *J. Fraser*, thesaurier van het syndikaat, met bijbetaling van den interest over de maanden januarij, februarij, maart en april te goede; en zulks tegen overgifte van de bons zelven, behoorlijk in dorso gequiteerd, aldus:

Voldaan:

Kapitaal	*f* 238 - 2 - 0
Intrest 4 maanden	- 3 - 19 - 4
	f 242 - 1 - 4

Amsterdam, den 18den april 1815.

Orde der rentebetaling van de bons van het syndikaat van den 24sten april tot den 10den mei 1815.

Allen maandag de 5de serie.
En voorts:
Op maandag den 24sten april 1815, de 6de serie.
— — 1sten mei — 7de —
— — 8sten — 8ste —

Te LEEUWARDEN, by de weduwe D. R. SMEDING en M. KOON